

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 120.299 van 10 juni 2003
in de zaak A. 117.326/IX-3233.**

In zake :

Leo GOOVAERTS,
wonende te BRUSSEL,
Kerselarenlaan 116-118

tegen :

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
dat woonplaats kiest bij
advocaten P. THEUWISSEN en B. BIESEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Schoonslaapsterstraat 29, bus 1.

tussenkommende partij :

Christian LEJEUNE,
wonende te BRUSSEL,
Franklin Rooseveltlaan 32.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Leo GOOVAERTS op 26 februari 2002 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “de beslissing van de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 7 februari 2002, houdende de vernieuwing van de samenstelling van het Rechtscollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en waarbij een aantal van haar leden worden afgezet”;

Gelet op het arrest nr. 108.335 van 24 juni 2002 waarbij het verzoek tot tussenkomst van Christian LEJEUNE in het administratief kort geding wordt ingewilligd, de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen en de uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld;

Gelet op de kennisgeving van dit arrest aan de verzoekende partij op 12 juli 2002;

Gelet op de kennisgeving aan de verzoekende partij, op grond van artikel 15ter, § 1, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, dat de kamer de afstand van geding zal uitspreken, tenzij de verzoekende partij binnen een termijn van vijftien dagen vraagt om te worden gehoord;

Gelet op het schrijven van de verzoekende partij van 1 oktober 2002, waarbij zij vraagt om te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 11 april 2003, houdende oproeping van de partijen om te verschijnen op 19 mei 2003;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DEBRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Ph. PEETERS die verschijnt voor de verzoekende en voor de tussenkomende partij en van advocaat B. BIESEMANS die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat naar luid van artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding geldt wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest;

Overwegende dat bij de kennisgeving van het tussenarrest aan de verzoekende partij de hoofdgriffier melding heeft gemaakt van de tekst van voornoemd artikel 17, § 4ter, alsook van artikel 15ter, § 1, derde en vijfde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 en van het feit dat een verzoek tot voortzetting dient vergezeld te zijn van fiscale plakzegels;

Overwegende dat de verzoekende partij geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging heeft ingediend binnen de termijn van dertig dagen na kennisgeving van het arrest waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is verworpen; dat te haren aanzien een vermoeden van afstand van het geding geldt;

Overwegende dat verzoeker tevergeefs betoogt dat, omwille van de samenhang die bestaat tussen de onderhavige zaak en de zaak A. 124.928/XII-3706, de beide zaken samen dienen te worden behandeld en dat hij geenszins afstand wenst te doen van de onderhavige zaak;

Overwegende dat in de zaak A. 124.928/XII-3706 de verzoekende partij de nietigverklaring vordert van het besluit van 7 juni 2002 van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad waarbij een aantal personen, effectief als lid van het Rechtscollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest worden aangesteld; dat er blijkbaar samenhang bestaat tussen dat besluit en de bij de onderhavige zaak bestreden handeling; dat die samenhang de verzoekende partij echter niet vrijstelt van de toepassing van artikel 17, § 4ter, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, naar luid waarvan ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding geldt wanneer zij, nadat haar vordering tot schorsing van een akte of een reglement afgewezen is, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest; dat in de onderhavige zaak evenzeer artikel 15ter van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State van toepassing is; dat luidens het derde lid van die bepaling de voorzitter of de door hem aangewezen staatsraad de afstand van het geding beveelt door het ontbreken vast te stellen van een binnen de vastgestelde termijn ingediend verzoek tot voortzetting van de rechtspleging, behalve in het behoorlijk vastgestelde geval van overmacht of van een onoverkomelijke dwaling; dat de verzoekende partij geen overmacht of onoverkomelijke dwaling aanvoert die het hem niet mogelijk zouden hebben gemaakt een tijdig verzoek tot voortzetting van de rechtspleging in te dienen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand van het geding wordt vastgesteld.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien juni 2003, door :

de HH. J. DE BRABANDERE,
F. RIEBBELS,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. RIEBBELS.

J. DE BRABANDERE.